

Sygn. akt: I C 641/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 641/17

UZASADNIENIE

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł o zasądzenia od pozwanego J. J. kwoty 12.962,26 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w dniu 2 kwietnia 2009 roku umowę bankową o numerze (...). Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwany pomimo upływu wyznaczonego przez wierzyciela pierwotnego terminu nie dokonał zapłaty, wobec czego w dniu 4 lutego 2016 roku (...) Bank S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Pozwany J. J. nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na termin rozprawy oraz nie ustosunkował się do żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w dniu 4 lutego 2016 roku zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. Umowę sprzedaży wierzytelności wymienionych w Załączniku 1A oraz Załączniku 1B do umowy.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k.9-13)

Dnia 10 maja 2017 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym stwierdził, że w dniu 4 lutego 2016 roku nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego. W wyciągu stwierdzono ponadto, że wierzytelność wynika z umowy pożyczki o numerze (...). Wskazano także, że na dzień wystawienia wyciągu należność pozwanego wynosi 12.962,26 zł

(dowód: wyciąg z ksiąg funduszu k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił, by przysługiwała mu względem pozwanego wierzytelność dochodzona pozwem.

Do pozwu załączona została wprawdzie umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 4 lutego 2016r. i wyciąg elektronicznego załącznika do umowy cesji, jednakże brak jest jakichkolwiek danych świadczących o istnieniu wierzytelności dochodzonej pozwem. Powód nie przedstawił dowodów, z których wynikałaby wysokość należności dochodzonej pozwem, jak i termin jej płatności. Nie ma zatem żadnej możliwości zweryfikowania zarówno kwoty należności głównej, jak i skapitalizowanych odsetek.

Dowodem na istnienie wierzytelności nie jest także wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego. Domniemanie prawne z art.244 § 1 k.p.c. w stosunku do wyciągu z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego odnosić się może, co najwyżej do faktu nabycia przez fundusz wierzytelności, nie obejmuje zaś samego faktu istnienia tej wierzytelności. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11.12.2012 . w sprawie IACa 652/12)

Stosownie do art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony. Powyższy przepis wyraża zasadę kontradiktoryjności postępowania sądowego, z którą wiąże się przerzucenie na strony procesowe odpowiedzialności za wynik procesu cywilnego. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi

dowodów potwierdzających przytoczone fakty. To strona ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego.

Podkreślić należy, iż nabywca wierzytelności nie może być w korzystniejszej pod względem dowodowym sytuacji aniżeli jej zbywca, na którym bez wątpienia spoczywałby obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności dochodzonej na drodze sądowej w sposób przewidziany w kodeksie postępowania cywilnego.

Z powyższych przyczyn, wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem, na podstawie art. 720 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)